

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE, Euratom) 2019/629

z dnia 17 kwietnia 2019 r.

zmieniające Protokół nr 3 w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 256 ust. 1 i art. 281 akapit drugi,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 106a ust. 1,

uwzględniając wniosek Trybunału Sprawiedliwości,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinie Komisji Europejskiej ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2015/2422 ⁽³⁾ Trybunał Sprawiedliwości, wraz z Sądem, dokonały ogólnego przeglądu swoich właściwości i przeanalizowały, czy, z uwagi na reformę struktury sądowej Unii, która odbyła się na podstawie tego rozporządzenia, należy wprowadzić pewne zmiany w podziale właściwości między Trybunałem Sprawiedliwości a Sądem lub w sposobie postępowania z odwołaniami przez Trybunał Sprawiedliwości.
- (2) Jak wynika ze sprawozdania, które Trybunał Sprawiedliwości przedstawił Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji w dniu 14 grudnia 2017 r., Trybunał Sprawiedliwości uważa, że na obecnym etapie nie ma potrzeby proponowania zmian w odniesieniu do sposobu postępowania z pytaniami prejudycjalnymi przedkładanymi mu na podstawie art. 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Odesłania prejudycjalne stanowią kluczowy element systemu sądowego Unii i postępuje się z nimi bez zbędnej zwłoki, zatem przekazanie Sądowi właściwości do rozpoznawania pytań prejudycjalnych w poszczególnych dziedzinach określonych w Statucie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie jest obecnie konieczne.
- (3) Przegląd dokonany przez Trybunał Sprawiedliwości i Sąd ujawnił jednak, że orzekając w przedmiocie skargi o stwierdzenie nieważności wniesionej przez państwo członkowskie na akt Komisji, który dotyczy niewykonania wyroku wydanego przez Trybunał Sprawiedliwości na podstawie art. 260 ust. 2 lub 3 TFUE, Sąd może napotkać poważne trudności, w przypadku gdy Komisja i zainteresowane państwo członkowskie nie zgadzają się co do tego, czy środki podjęte przez to państwo członkowskie w celu wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości są właściwe. Z tych względów konieczne wydaje się zastrzeżenie wyłącznie do właściwości Trybunału Sprawiedliwości sporów dotyczących ryczałtu lub okresowej kary pieniężnej nałożonych na państwo członkowskie na podstawie art. 260 ust. 2 lub 3 TFUE.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 11 lipca 2018 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i opinia z dnia 23 października 2018 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2019 r. (dotąd dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym)] oraz decyzja Rady z dnia 9 kwietnia 2019 r.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2015/2422 z dnia 16 grudnia 2015 r. zmieniające Protokół nr 3 w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (Dz.U. L 341 z 24.12.2015, s. 14).

- (4) Z dokonanego przez Trybunał Sprawiedliwości i Sąd przeglądu wynika ponadto, że liczne odwołania są wnoszone w sprawach, które były już rozpatrywane dwukrotnie, najpierw przez niezależną izbę odwoławczą, a następnie przez Sąd, oraz że wiele z tych odwołań zostaje oddalonych lub odrzuconych przez Trybunał Sprawiedliwości, ponieważ są one odpowiednio oczywiście bezzasadne lub oczywiście niedopuszczalne. Aby umożliwić Trybunałowi Sprawiedliwości skoncentrowanie się na sprawach, które wymagają jego pełnej uwagi, w trosce o zapewnienie prawidłowego przebiegu postępowania należy w przypadku odwołań dotyczących takich spraw wprowadzić procedurę, zgodnie z którą Trybunał Sprawiedliwości przyjmuje odwołanie do rozpoznania, w całości lub w części, tylko wtedy, gdy występuje w nim kwestia istotna dla jedności, spójności lub rozwoju prawa Unii.
- (5) W związku ze stałym wzrostem liczby spraw wnoszonych do Trybunału Sprawiedliwości i zgodnie z pismem prezesa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 13 lipca 2018 r. na tym etapie należy uznać, że priorytetem jest ustanowienie wspomnianej wyżej procedury, zgodnie z którą Trybunał Sprawiedliwości decyduje, czy należy przyjąć odwołanie do rozpoznania. Tę część wniosku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 26 marca 2018 r., która dotyczy częściowego przekazania Sądowi postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom, należy przeanalizować na późniejszym etapie, po tym jak w grudniu 2020 r. zostanie sporządzone sprawozdanie z funkcjonowania Sądu przewidziane w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) 2015/2422. Należy przypomnieć, że sprawozdanie to powinno koncentrować się w szczególności na efektywności funkcjonowania Sądu, potrzebie i efektywności zwiększenia liczby sędziów do 56, uwzględniając również cel, jakim jest zapewnienie w Sądzie równowagi płci, o czym mowa w preambule do rozporządzenia (UE, Euratom) 2015/2422.
- (6) W związku z powyższym należy zmienić Protokół nr 3 w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, zapewniając jednocześnie pełną spójność terminologiczną między jego postanowieniami a odpowiednimi postanowieniami TFUE, oraz ustanowić odpowiednie postanowienia przejściowe dotyczące dalszego biegu spraw zawisłych w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W Protokole nr 3 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 51 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 51

Na zasadzie odstępstwa od zasady określonej w artykule 256 ustęp 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy do orzekania w przedmiocie:

- a) skarg, o których mowa w artykułach 263 i 265 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, wniesionych przez państwo członkowskie:
- (i) na akt ustawodawczy, akt Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej lub Rady lub na zaniechanie działania przez jedną z tych instytucji lub większą ich liczbę, z wyjątkiem:
 - decyzji przyjętych przez Radę na podstawie artykułu 108 ustęp 2 akapit trzeci Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - aktów Rady przyjętych zgodnie z rozporządzeniem Rady dotyczącym handlowych środków ochronnych w rozumieniu artykułu 207 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - aktów Rady, poprzez które Rada wykonuje uprawnienia wykonawcze zgodnie z artykułem 291 ustęp 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
 - (ii) na akt Komisji lub na zaniechanie działania przez Komisję na podstawie artykułu 331 ustęp 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- b) skarg, o których mowa w artykułach 263 i 265 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, wniesionych przez jedną z instytucji Unii na akt ustawodawczy, akt Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Komisji lub Europejskiego Banku Centralnego lub na zaniechanie działania przez jedną z tych instytucji lub większą ich liczbę;
- c) skarg, o których mowa w artykule 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, wniesionych przez państwo członkowskie na akt Komisji dotyczący niewykonania wyroku wydanego przez Trybunał na podstawie artykułu 260 ustęp 2 akapit drugi lub artykułu 260 ustęp 3 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.”;

2) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 58a

W przypadku odwołania wniesionego od orzeczenia Sądu dotyczącego decyzji niezależnej izby odwoławczej jednej z poniższych jednostek organizacyjnych Unii Trybunał Sprawiedliwości decyduje wcześniej o jego przyjęciu do rozpoznania:

- a) Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej;
- b) Wspólnotowy Urząd Ochrony Odmian Roślin;
- c) Europejska Agencja Chemikaliów;
- d) Agencja Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego.

Procedurę, o której mowa w akapicie pierwszym, stosuje się także do odwołań wniesionych od orzeczeń Sądu dotyczących decyzji niezależnej izby odwoławczej, utworzonej po dniu 1 maja 2019 r. w jakiegokolwiek innej jednostce organizacyjnej Unii, do której to izby odwoławczej należy się zwrócić, zanim skarga zostanie wniesiona do Sądu.

Odwołanie przyjmuje się do rozpoznania, w całości lub w części, zgodnie ze szczegółowymi przepisami określonymi w regulaminie postępowania, jeżeli występuje w nim kwestia istotna dla jedności, spójności lub rozwoju prawa Unii.

Decyzję w sprawie przyjęcia odwołania do rozpoznania lub odmowy przyjęcia do rozpoznania uzasadnia się i publikuje.”.

Artykuł 2

Sprawy, które należą do właściwości Trybunału Sprawiedliwości na podstawie Protokołu nr 3 w brzmieniu określonym niniejszym rozporządzeniem, zawisłe przez Sądem w dniu 1 maja 2019 r., w przypadku których pisemny etap postępowania nie został jeszcze zamknięty w tym dniu, są przekazywane Trybunałowi Sprawiedliwości.

Artykuł 3

Procedury, o której mowa w artykule 58a Protokołu nr 3, nie stosuje się do odwołań zawisłych przed Trybunałem Sprawiedliwości w dniu 1 maja 2019 r.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zostało ono opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 17 kwietnia 2019 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI

Przewodniczący

W imieniu Rady

G. CIAMBA

Przewodniczący